

РЕШЕНИЕ

№ 6306

гр. София, 25.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 17.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **8507** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба от Ясеем Батхит, израелски гражданин чрез адвокат И. Й. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 2473/06.08.2023г. по чл.171, т.1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от младши инспектор в 02 група, 2 сектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР С. Д. С., с която е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ - временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца. Излага твърдения за неправилност и незаконосъобразност на оспорената ПАМ, като постановена в нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваната заповед за прилагане на ПАМ.
В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Претендира за присъждане на сторените по делото съдебни разноски.
Ответникът – младши инспектор в 02 група, 2 сектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР С. Д. С., чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Моли за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.
Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:
Видно от представените доказателства на 06.08.2023г. около 02.10 ч. в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], израелският

гражданин Ясеем Батхит управлява лек автомобил „БМВ 5“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „М. К.“ –ООД – клон С., като управлява МПС след употреба на алкохол. Проверката е извършена с техническо средство Дрегер алкотест 7510 фабричен номер ARNA – 0146, който отчел 0.66 на хиляда алкохол в издишания от водача въздух. Пробата е извършена в 02.14ч. на 06.08.2023г. Издаден е талон за медицинско изследване № 0176757 и връчени седем броя стикери за сигурност и поверителност с № А029383 за УМБАЛ „Света А.“. Водачът управлява с чуждо национално свидетелство с № 9970338 /И./. Съставен е АУАН Серия GA № 1058323/06.08.2023г. за извършено административно нарушение на чл. 5, ал. 3, т.1, пр.1 от ЗДвП.

При тази фактическа обстановка на основание чл.171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП е наложена обжалваната принудителна административна мярка със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 2473/06.08.2023г., издадена от младши инспектор в 02 група, 2 сектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР С. Д. С., с която е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ - временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно [чл. 168, ал. 1 АПК](#) съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по [чл. 146 АПК](#), а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от [чл. 59, ал.2 на АПК](#) реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатират и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Според нормата на чл. 5, ал. 3, т.1 от ЗДвП, по която е повдигнатото обвинение с АУАН, на водача на пътно превозно средство е забранено да управлява пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

Съгласно разпоредбата на [чл. 171, ал. 1 от ЗДвП](#) за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: като в [т. 1, б. „б“ от същия закон](#) е визирана хипотезата на временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство

или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

В конкретния случай материалноправната предпоставка за прилагане на ПАМ в процесната заповед е управление на моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух. Следва да се посочи, че АУАН е официален удостоверяващ документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК и обвързва съда с материална доказателствена сила, по отношение на така констатираните факти. Предвид последното, до доказване на противното в рамките на административнонаказателно производство, същият обвързва съда да приеме за доказани фактите, удостоверени в него. Съдът намира, че жалбоподателят с представените от него доказателства, не опровергава както формалната доказателствена сила, с която съгласно чл.189, ал. 2 от ЗАНН се ползва АУАН, така и изложените в него фактически констатации.

Посочената мярка - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство е изрично предвидена в разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, която следва да бъде наложена на водача на МПС. Съдът приема за безспорно установено, че Ясеем Батхит е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта 0.66 на хиляда алкохол в издишания от водача въздух, установено по надлежния ред с техническо средство Дрегер алкотест. Изпълнени са необходимите предпоставки, за да бъде наложена конкретната принудителна административна мярка. В случая административните органи действат при обвързана компетентност и налагането на предвидената в закона ПАМ не подлежи на преценка при реализиране на предпоставките за това.

Поради изложеното съдът намира, че оспорваната ЗППАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона, визирана в чл. 22 от ЗАНН, връзка с чл. 171, ал. 1 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения.

При този изход на делото, претенцията на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, е основателна и следва да бъде присъдена в размер на 100 лева по реда на чл.37 от Закона за правната помощ.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 55 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ясеем Батхит, израелски гражданин чрез адвокат И. Й. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 2473/06.08.2023г. по чл.171, т.1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от младши инспектор в 02 група, 2 сектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР С. Д. С..

ОСЪЖДА Ясеем Батхит, израелски гражданин, с паспорт №2303786, изд. на 29.07.2016г. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: